

از ملی‌گرایی یوگسلاوی به ملی‌گرایی بعد از یوگسلاوی

اولیویه لادیسلاو کوبلی،^۱ ۱۹۹۹- انتشارات لامارتان^۲ پاریس ۱۹۹۹.

در اختلاف با توضیحاتی که از پیش برای تفسیر مسأله‌ی تجزیه و کشمکش در یوگسلاوی بیان شده که اغلب تفاسیر توجیهی بوده تا تفاسیر حقیقی، نویسنده با تکیه بر ابزاری تئوری و با در اختیار داشتن منابع تاریخی به شیوه‌ی متقاعدکننده نشان می‌دهد که:

- دوره‌ی کمونیست، به ویژه صنعتی شدن ناهمگون در مناطق مختلف و پیچیدگی ساختارهای سیاسی آنان، یکی از کلیدهای عدم همگرایی است.

- ملت‌های صرب و کروات چیزی جز طبقات خاص افراد نیستند که نه حالت طبیعی دارند و نه مشخصند بلکه نتیجه‌ی مباحثات ملی‌گرایان و ثمره‌ی کار نمایندگانی فرصت‌طلب در شرایط خاص اجتماعی- تاریخی هستند.

این کتاب با بیان لازمه‌ی تجدید نظر بر سازماندهی فضای جنوب- اسلاو مبنی بر

الیویه لادیسلاو کوبلی، استاد در علوم سیاسی است و پس از اتمام تحصیلات خود در شهرهای لوزان و ژنو به یوگسلاوی می‌رود و هم در زمان قبل از جنگ و هم در سال‌های وقوع جنگ، با نگاهی منتقدان به تغییرات ساختاری که سبب ایجاد لطمه به این کشور شده، می‌نگریست. وی علاوه بر این کتاب، رمانی ترسیمی از سفرهای خود به بالکان نیز نوشته است. کوبلی از ۱۹۹۶ مسؤول اطاق اقتصادی بین سیلاند^۳ در سویس است.

وی در کتاب «از ملی‌گرایی یوگسلاوی به ملی‌گرایی بعد از یوگسلاوی» به تجزیه و تحلیل علل و نتایج گفت‌وگوی ملی‌گرایان در اواخر سال‌های ۸۰ که در «فضای یوگسلاوی» جهت تجزیه و رفع کشمکش انجام شد، می‌پردازد. او زمان تحول از ملی‌گرایی یوگسلاوی به ملی‌گرایی بعد از یوگسلاوی، هم‌چنین تحول مشروعیت کمونیست و مرام تیتو را به عنوان یک قدرت و یک مشروعیت نژادی- ملی، تشریح می‌کند.

1. Olivier Ladislav Kubli

2. L'Harmattan

3. Bienne- Seeland

سطح خارجی؛

فصل دوم: از کمونیسم تا ملی‌گرایی در

یوگسلاوی؛

بخش یک: نمونه‌ی ملی

کمونیست‌های یوگسلاوی.

۱. اصول نمونه‌ی ملی کمونیست در

یوگسلاوی؛ ۲. کسب قدرت حزب کمونیست؛

۳. تنظیم مسأله‌ی ملی در یوگسلاوی؛ ۴. عدم

تمرکز در یوگسلاوی؛ ۵. بحران‌های ملی‌گرایی.

بخش دوم: شرایط تاریخی ایجاد

گفت‌وگو بین ملی‌گرایان.

۱. شرایط اقتصادی؛ ۲. شرایط سیاسی؛

۳. شرایط اجتماعی؛ ۴. خلاّ ایدئولوژیک؛

۵. شرایط بین‌المللی.

بخش سوم: تجدید حیات ملی‌گرایی

صرب‌ها و کروات‌ها.

۱. تکوین و توسعه‌ی تجدید حیات

ملی‌گرایی صرب‌ها و کروات‌ها؛ ۲. مفاهیم

مباحث ملی‌گرایی صرب‌ها؛ ۳. تکوین و

توسعه‌ی تجدید حیات ملی‌گرایی کروات‌ها؛

۴. مفاهیم مباحث ملی‌گرایی کروات‌ها.

و بالاخره نتیجه‌گیری.

معصومه سیف‌افجه‌بی

اصول فدرال، جلوگیری از طغیان کینه‌های

ملی‌گرایان و حل مشکلاتی که با قراردادهای

دیتون لاینحل باقی مانده‌اند و امروزه سبب

ایجاد تنش‌های فعلی شده‌اند، پایان می‌گیرد.

کتاب «از ملی‌گرایی یوگسلاوی به

ملی‌گرایی بعد از یوگسلاوی» که به زبان فرانسه

نوشته شده‌است، از یک مقدمه، دو فصل و یک

نتیجه‌گیری تشکیل شده‌است. هر فصل این

نوشتار شامل سه بخش است که عناوین آن در

زیر می‌آید:

فصل اول: تئوری ملت

بخش یک: ملت، یک ساختار

اجتماعی - تاریخی

۱. تئوری ملت؛ ۲. تمایز نژاد از دولت؛

۳. ملی‌گرایی و شرایط ایجاد آن.

نتیجه‌گیری - مباحث ملی‌گرایان در

نتیجه‌ی بازی اجتماعی.

بخش دوم: دلایل ساختار یک ملت

۱. کلیات؛ ۲. دولت - ملت؛ ۳. فرهنگ -

ملت؛ ۴. ملت انتخابی.

نتیجه‌گیری: ترکیب مباحث ملی‌گرایی

بخش سوم: ثبت یک ملت در یک فضا

۱. فضا به منزله‌ی هدف ملی‌گرایی؛

۲. فضا به منزله‌ی دلیل ملی‌گرایی: از مرکز تا

بسمه تعالی

دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه در راستای تدوین مجموعه کتاب‌های سبز کشورها و سازمان‌های بین‌المللی در نظر دارد نگارش و تدوین کتاب‌های باقیمانده را به محققین و کارشناسان مجرب با شرایط مناسب واگذار نماید. از علاقه‌مندان درخواست می‌گردد با تلفن ۲۵۷۱۰۱۰ داخلی ۳۳۳ دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی، گروه کتاب سبز، تماس حاصل نمایند. در ضمن به اطلاع می‌رساند از این مجموعه تاکنون کتاب‌های زیر به چاپ رسیده‌است. برای تهیه‌ی کتاب‌های سبز و سایر انتشارات دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی به نمایشگاه‌ها و فروشگاه‌های مرکز چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه مراجعه فرمایید.

۱. اروگوئه ۲. ویتنام ۳. مالزی ۴. تایلند ۵. برزیل ۶. افغانستان ۷. فرانسه ۸. اندونزی
  ۹. پرتغال ۱۰. سوئد ۱۱. فنلاند ۱۲. مکزیک ۱۳. میانمار (برمه) ۱۴. سازمان کنفرانس اسلامی
  ۱۵. تونس ۱۶. بنگلادش ۱۷. اتریش ۱۸. قبرس ۱۹. کانادا ۲۰. آفریقای جنوبی ۲۱. زامبیا
  ۲۲. انگلستان ۲۳. زلاندنو ۲۴. اریتره ۲۵. ژاپن ۲۶. نروژ ۲۷. ایتالیا ۲۸. مجارستان ۲۹.
  - سیرالئون ۳۰. نیکاراگوا ۳۱. موریتانی ۳۲. کره شمالی ۳۳. عربستان سعودی ۳۴. استرالیا ۳۵.
  - آذربایجان ۳۶. سوریه ۳۷. نیجریه ۳۸. لهستان ۳۹. زیمبابوه ۴۰. آنگولا ۴۱. اتیوپی ۴۲. یمن
  ۴۳. ترکیه ۴۴. اوگاندا ۴۵. هلند ۴۶. تاجیکستان ۴۷. گینه (کوناکری) ۴۸. عمان ۴۹. آرژانتین
  ۵۰. قطر ۵۱. کوبا ۵۲. مولداوی ۵۳. مغولستان ۵۴. چین ۵۵. لیتوانی ۵۶. موزامبیک ۵۷.
  - روسیه سفید ۵۸. تانزانیا ۵۹. بلژیک ۶۰. زئیر ۶۱. الجزایر ۶۲. ترکمنستان ۶۳. اسپانیا ۶۴.
  - اردن ۶۵. سازمان وحدت آفریقا ۶۶. استونی ۶۷. ازبکستان ۶۸. لتونی ۶۹. مصر ۷۰. کویت
  ۷۱. آلبانی ۷۲. بولیوی ۷۳. مجمع الجزایر مالدیو ۷۴. لبنان ۷۵. السالوادور ۷۶. پاراگوئه ۷۷.
  - قزاقستان ۷۸. جامعه اقتصادی کشورهای غرب آفریقا (اکوواس) ۷۹. بحرین ۸۰. کلمبیا ۸۱.
  - کره جنوبی ۸۲. اکوادور ۸۳ و ۸۴. نپال و بوتان ۸۵. چک ۸۶. پرو ۸۷. پاکستان ۸۸. کرواسی
  ۸۹. لوکزامبورگ ۹۰. سوئیس ۹۱. قرقیزستان ۹۲. شیلی ۹۳. سازمان همکاری اقتصادی (ا.ک.و)
  ۹۴. آفریقای مرکزی ۹۵. ایسلند ۹۶. مقدونیه ۹۷. رومانی ۹۸. یوگسلاوی ۹۹. جزایر مستقل
- جنوب اقیانوس آرام ۱۰۰، لیبی ۱۰۱ لائوس ۱۰۲ گابن ۱۰۳ ارمنستان.

پروشکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی